

नव ज्ञानचेतना

NAWA JANACHETANA NATIONAL DAILY राष्ट्रिय दैनिक

गायक प्रकाश सपुत कलाकारिता नै फर्किएका छन् । सपुतले शनिबार सामाजिक सञ्जाल फेसबुकमा रट्याउटस लेस्टे आफू कलाकारिता नै फर्किएको जानकारी दिइएका हुन् । उनले भनेका छन् 'म अब हुनकले जनतालाई मनोरञ्जन दिन चाहन्छु । मेरो बाल मासिकले बोकेको सामाजिक र राजनैतिक चेतको आरी बिचायर केवल ईन्टरटेनर हुन चाहन्छु । म समाज र राज्यको नजरमा एक समाज मान्छे हुन चाहन्छु ।'

आजको विचार...

बहुमतको... (दुई पंजमा)

भोनराज पोखरेल

अभिनेत्री आँचल शर्माको नुरुच्य भूमिका रहेको चलचित्र एक लुगी बादल: माई सेजर अफ स्काईको टिजर आर्जजलिक गरिएको छ । चलचित्रको लेखक तथा निर्देशक सहारा शर्माका अनुसार, उक्त कविता आफ्ना हजुरआमाको सल्लोका आधाेरित रहेको छ, जुन सगपादनका क्रममा पुनः रमृतितमा फर्किइएछि चलचित्रको महत्त्वपूर्ण अंश बनेको हो । आँचलले चलचित्र आफ्नो जीवनसँग नजिक भएको बताउँदै यसलाई विशेष अनुभवका रूपमा लिएकी छन् ।

□ वर्ष ३१ □ अंक २३३ □ शताब्दी २० वौँ र गते आइतबार 22 March 2026, Sunday □ पृष्ठ संख्या ८ मूल्य रु ५/-

संक्षिप्त समाचार

कारखानामा भीषण आगलागी १० को मृत्यु

(रासस/सिन्धुवा)
डेह्रादून, वैत ७/दक्षिण कोरिया को डेह्रादून मा रहेको एक अटो पार्ट्स उत्पादन गर्ने कारखानामा शुक्रबार भएको भीषण आगलागीमा कम्तीमा १० जनाको ज्यान गएको छ भने ५९ जना घाइते भएका छन् । साथै चार जना अर्कै बेपत्ता रहेको अधिकारीहरूले बताएका छन् । स्थानीय समयअनुसार दिउँसो करिब १:१७ बजे आगलागी हुँदा कारखानामित्र फण्डे १ सय ७० जना कामदार कार्यरत थिए । अचानक लागेको आगो तीव्र गतिमा फैलिँदा धेरैकामदारहरू भवनिभित्रै फसेका थिए । अग्नि नियन्त्रण अधिकारीहरूका अनुसार पहिलो पीडित दोस्रो तलामा फन्द्यघातको अवस्थामा फेला परेका थिए, जसलाई अस्पताल लैजाँदै गर्दा मृत घोषणा गरिएको थियो । त्यसपछि अन्य नौ जनाको शव तेस्रो तलामा भेटिएको पुष्टि गरिएको छ, जसले आगोको प्रभाव माथिल्लो तलामम्म पुगेको सङ्केत गर्दछ । आगो नियन्त्रणमा लिन दमकल टोलीले लामो समय संघर्ष गर्नुपरेको थियो । प्रारम्भिक चरणमा धुवाँ र उच्च तापक्रमका कारण उड्दार कर्ममा कठिनाई भएको थियो । पछि संरचना सुरक्षित रहेको प्राथमिक टोलीले पुष्टि गरेपछि मात्र राति हिलो गरी उड्दारकर्महरू भनाभित्र प्रवेश गर्न सकेका थिए । हाल उड्दार टोलीले बेपत्ता चार जनाको खोजी कार्य तीव्र पारेको छ ।

नवलपुरमा साभेदारी वनद्वारा जैविक मल उत्पादन सुरु

रासस
विशेषी (नवलपुरारी), वैत ७/ नवलपुरारी (बर्दघाट सुस्तापूर्व) नवलपुरको मध्यविन्दु साभेदारी वन उपभोक्ता समूहले जैविक मल उत्पादन सुरु गरेको छ । गण्डकी प्रदेशकै एकमात्र साभेदारी वनका रूपमा परिचित उक्त वन कावासोती नगरपालिका-१४ मा अवस्थित रहेको छ । वन क्षेत्रमा उपयोगविहीन रूपमा खेर गइरहेका फाडी तथा पातपत्तिलाई व्यवस्थापन गर्दै त्यसबाट जैविक मल उत्पादन थालिएको हो । वनमा रहेका फाडी, पातपत्तिले तथा अन्य जैविक पदार्थ सङ्कलन गरी त्यसको प्रयोगबाट मल उत्पादन गरिएको मध्यविन्दु साभेदारी वन उपभोक्ता समूहका अध्यक्ष भगवान खनालले जानकारी दिए । उनका अनुसार यस अभियानले वन व्यवस्थापनलाई बचाउनेमात्र नभई डडेलो नियन्त्रणमा समेत महत्त्वपूर्ण योगदान पुर्‍याउने अपेक्षा गरिएको छ । विशेषगरी गर्मीयामा हुने डडेलो न्यूनीकरणमा यस्तो कार्यक्रम प्रभावकारी हुने विश्वास गरिएको छ । अध्यक्ष खनालले भने, "वनमा खेर गइरहेका फाडीको सदुपयोग हुने, डडेलोको जोखिम घट्ने र कृषिमा रासायनिक मलको प्रयोगलाई प्रतिस्थापन गर्दै उत्पादन वृद्धि गर्न सहयोग पुग्ने विश्वासका साथ यो योजना सुरु गरिएको हो ।" अध्यक्ष खनालका अनुसार यसले वातावरण संरक्षणसँगै दिगो कृषिमा समेत

देवा पुर्‍याउनेछ । साथै, स्थानीय किसानलाई सल्लो तथा गुणस्तरीय मल उपलब्ध गराउने लक्ष्य पनि राखिएको छ । रासायनिक मलको बढ्दो प्रयोगले माटोको गुणस्तर ह्रास हुँदै गएको अवस्थामा वनले उत्पादन गरेको जैविक मलले दिगो रूपमा कृषि उत्पादन वृद्धिका लागि सहयोग पुग्ने विश्वास रहेको अध्यक्ष खनालले बताए । वनबाट सङ्कलन गरिएका फाडीलाई मसिनो गरी काटी त्यसमा गाईबैसीको गोबर, खरानी, रातो माटोलगायत आवश्यक तत्व मिसाएर प्राविधिकको निगरानीमा मल तयार पारिएको छ । मध्यविन्दु जैविक मल उत्पादन कार्यक्रमका संयोजक धनेश्वर कुँवरले मल उत्पादन प्रक्रिया वैज्ञानिक ढङ्गले अगाडि बढाइएको बताए । उनका अनुसार मलको गुणस्तर कायम राख्न नियमित परीक्षण र अनुगमनसमेत गरिनेछ । साभेदारी वनको स्वरोजगार कार्यक्रमअन्तर्गत आवश्यक

जनशक्ति वन उपभोक्ताबाटै व्यवस्थापन गरिएको छ । यस कार्यक्रममाफर्त फाडी सङ्कलनदेखि मल प्रशोधन र तयारीसम्मको सम्पूर्ण प्रक्रियामा स्थानीय उपभोक्तालाई रोजगारी उपलब्ध गराइएको संयोजक कुँवरले बताए । यसले ग्रामीण क्षेत्रमा आयआर्जनको अवसर बढाउने अपेक्षा गरिएको छ । हाल पहिलो चरणमा मल उत्पादन प्रक्रिया जारी रहेको छ । करिब एक सय दिनमा मल तयार हुने र त्यसपछि लागत विश्लेषण गरी उचित मूल्य निर्धारण गरेर विक्रीवितरण गरिने योजना रहेको संयोजक कुँवरले बताए । आगामी दिनमा उत्पादन विस्तार गरी अन्य स्थानमा पनि आपूर्ति गर्ने तयारी गरिएको छ । यस पहलले वन संरक्षण, वातावरणीय सन्तुलन, रोजगारी सृजना तथा कृषि उत्पादन वृद्धिमा बहुआयामिक लाभ पुर्‍याउने विश्वास गरिएको मध्यविन्दु साभेदारी वनका अध्यक्ष खनालले बताए । सरकारी तह तथा सरोकारवाला निकायले समेत यस्ता कार्यक्रमलाई प्रोत्साहन गरेमा दिगो विकासमा महत्त्वपूर्ण योगदान पुग्ने अध्यक्ष खनाल बताए ।

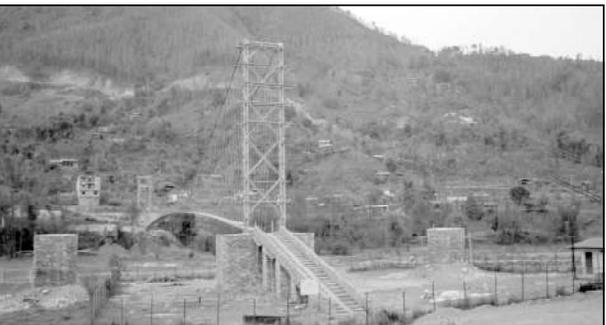
रेसुङ्गा गौशाला क्षेत्रमा एकजना मृत फेला

रेसुङ्गा (गुल्मी), वैत ७/गुल्मीको रेसुङ्गा गौशाला क्षेत्रमा एक जना व्यक्ति मृत फेला परेका छन् । रेसुङ्गा नगरपालिका-३ भाडगाउँका ७५ वर्षीय ज्ञानेश्वर पाण्डे मृत फेला परेको जिल्ला प्रहरी कार्यालय गुल्मीले जनाएको छ । सडकदेखि १०-१५ मिटर तल लडेको अवस्थामा उनको शव फेला परेको जिल्ला प्रहरी कार्यालय गुल्मीका प्रहरी नायब उपरीक्षक गंगाबहादुर सारुले जानकारी दिए । घटनाको थप अनुसन्धान गर्न जिल्ला प्रहरी कार्यालय गुल्मीबाट प्रहरी निरीक्षक सुदिप नेपाजी सहितको प्रहरी टोली घटनास्थल गएको सारुले बताए ।

भोलेङ्गे पुल निर्माणले स्थानीयलाई सहज

रेसुङ्गा (गुल्मी), वैत ७/पानी परेपछि उर्लिपर आउने छल्दी खोला तन स्थानीयलाई ठूलो सक्स थियो । उखनी हुने छल्दीको ठूलो फाँटमा आज टारीका स्थानीयलाई बख्तिमा खोला पल्लुने बाध्यात थियो । पालुखा गाविसको टारीतिरका विद्यार्थीलाई नजिकै पुल नहुँदा लामो बाटो भएर विद्यालय पुग्ने वा खोलादेखि जोखिम मोलेर पल्ने भन्ने दुई विकल्प मात्र थिए । अहिले इस्मा गाउँपालिका-२ अन्तर्गत छल्दी टारी र पालुखा जोड्न भोलेङ्गे पुल निर्माण भएको छ । स्थानीय बासिन्दा तथा विद्यार्थीको आवत-जावत सहज बनाउने उद्देश्यले सडक पूर्वाधार विकास कार्यालय तम्घासमार्फत निर्माण गरिएको १४६ मिटर लामो भोलेङ्गे पुल निर्माण गरिएको हो । आस्था सम्प्रदा जेभी, अर्घाखाँचीले एक करोड ७९ लाख ८४ हजार ४६० खर्चयामा पुल निर्माणको जिम्मा पाएको छ । आगामी भदौ ३ गते काम पूरा गर्ने गरेर निर्माण व्यवसायीले २०८२ भदौ ३ गते सम्पत्ता गरेको थियो । सम्पत्ताअनुसार पाँच महिना अगाडि नै काम सकिएपछि स्थानीय खुसी भएका छन् । वर्षा याममा खोलामा पानीको बहाव बढ्दा स्थानीय बासिन्दा, विशेषगरी विद्यार्थी, बालबासिका, वृद्धवृद्धा तथा विरामीलाई आवत-जावतमा जोखिम भोग्नुपर्ने अवस्था थियो । पुल नहुँदा कतिपय अवस्थामा

विद्यार्थीहरू विद्यालय जानबाट बञ्चित हुने समस्या हटेर गएको इस्मा गाउँपालिका-२ का स्थानीय रामप्रसाद घिमिरेले बताए । हाल निर्माण भएको पल्लुखा गाविसको गेट नै छ । जसको कारण विद्यालयका विद्यार्थी र शिक्षकहरू सबैभन्दा बढी खुसी छन् । ठूलो वर्षा भएको बेला विद्यार्थी र शिक्षक विद्यालय आउन लामो समयदेखि पाइराखेको सल्लो हटेको पालुखा गाविसका प्रध्यानाध्यापक बाबुराम खत्रीले बताए । उनका अनुसार हरिचौरको सिपुँ, रावे, टारी, हुलाके, घर्तिफाँट, गुल्मा लगायतका गाउँका विद्यार्थीहरू पुलबाट लामोपल्लु हुनेछन् । अहिले पालुखा गाविसमा २११ विद्यार्थी रहेका छन् ।

पा.वि.स.सं. ०५१/०५२

पा.वि.स.का.सं. ११/०५१/०५२

सम्पादकीय

विश्व जल दिवस: संरक्षण र जिम्मेवारीको नयाँ संकल्प

हरेक वर्ष मार्च २२ मा मनाइने विश्व जल दिवसले मानव जीवन र विकासमा पानीको अपरिहार्य महत्त्वलाई स्मरण गराउँछ । पानी केवल प्राकृतिक स्रोत मात्र होइन, जीवनको आधार हो । तर विडम्बना, विश्वका धेरै स्थानहरूमा अझै पनि स्वच्छ पिउने पानीको पहुँच सीमित छ । नेपालजस्तो जलस्रोतले सम्पन्न देशमा समेत पानी व्यवस्थापनको कमजोरीले गर्दा समस्या भन्नु गम्भीर बन्दै गएको छ ।

हिमाल, नदी र मुहानहरूले भरिपूर्ण हाम्रो देशमा पानी अभाव हुनु व्यवस्थापनको कमजोरीकै परिणाम हो । सहरी क्षेत्रमा खानेपानीको अभाव नियमित समस्या बनेको छ भने ग्रामीण क्षेत्रमा स्रोत संरक्षणको कमी देखिन्छ । जलवायु परिवर्तनले हिमनदी पलने, वर्षा चक्र असन्तुलित हुने जस्ता चुनौती थपेको छ, जसले दीर्घकालीन पानी संकटको संकेत गर्छ ।

यस सन्दर्भमा, विश्व जल दिवस केवल औपचारिकता होइन, आत्मसमीक्षा गर्ने अवसर हो । पानीको द्विगो उपयोग र संरक्षणका लागि राज्य, समुदाय र व्यक्तिको संयुक्त प्रयास आवश्यक छ । सरकारका योजनाहरू कागजमा सीमित नभई व्यवहारमा कार्यान्वयन हुनुपर्छ । वर्षा पानी संकलन, मुहान संरक्षण, नदी सफाई जस्ता कार्यलाई प्राथमिकता दिनुपर्छ । व्यक्तिगत स्तरमा पनि पानीको सदुपयोग अपरिहार्य छ । दैनिक जीवनमा पानी खेर नफाल्ने, स्रोतको संरक्षणमा सचेत हुने बानी विकास गर्नुपर्छ । विद्यालय तहदेखि नै पानी संरक्षणबारे शिक्षा दिनु आजको आवश्यकता हो । नेपालमा जलविद्युत् विकासको ठूलो सम्भावना छ, तर त्यससँगै पानीको समुचित व्यवस्थापन आवश्यक छ । विकास र संरक्षणबीच सन्तुलन कायम गर्न नसकिए, दीर्घकालीन असर गम्भीर हुन सक्छ ।

अन्ततः, पानी भविष्यको सम्भावना मात्र होइन, चुनौती पनि हो । आजैदेखि सचेत नहुने हो भने भोलि पानीका लागि संघर्ष गर्नुपर्ने अवस्था आउन सक्छ । त्यसैले, विश्व जल दिवसले दिएको सन्देशलाई व्यवहारमा उतार्दै, पानीको संरक्षणलाई साभामा जिम्मेवारीका रूपमा ग्रहण गर्नु आजको अपरिहार्यता हो ।

Opinion @ Social Network

भगवान चित्रमा होइन चरित्रमा बस्नुहुन्छ त्यसैले आफ्नो आत्मालाई मन्दिर बनाउनुहोस् ।
लागर हाम्लको फेसबुक स्टेटसबाट www.facebook.com/Sagar.Hamal

यो सत्यमा सामाजिक संजालमा पोस्ट गरिएका धारणाहरू रोजेछौं । यसका लागि हाम्रो फेसबुक पेज www.facebook.com/shitalapati मा लगन गर्न सक्नुहुन्छ ।

नवजन्मचेतना दैनिकको उपलब्धता तपाईंलाई आइँदछेको छ । यो पत्रिका अठ्ठ सन्त्येक अलि पठनीय बनाउनको लागि तपाईंहरूको अनुभव सुन्नहरूको हामीलाई अत्यन्तै उत्तरी छ । पाठकवृन्द तपाईंका सुझावहरू दिई हामीलाई सहयोग गर्नुहुन हामी अनुरोध गर्दछौं ।

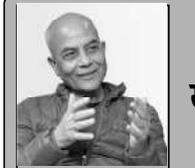
नवजन्मचेतना दैनिक भगवतीटोल तानसेन, पल्लामा

प्रहरी कार्यालय	५४००११
दुधखोल	०५१-५४००२२
स.प्र.प्र.माथि दुधखोल	९४००४३/४३९१
दुधखोल रामगढ	०५१-५४०१३३
भैरहवा	०५१-५४०१९९
अर्घाखाँडा	०५१-५४०१९९
कुम्भी	०५१-५४०१९९
पारसी	०५१-५४०१९९
गोर्खा	०५१-५४०१९९
दुधखोल रामगढ	०५१-५४०१९९
दुधखोल रामगढ	०५१-५४०१९९
अपराधनायक कार्यालय	
सुदूरपश्चिम	०५१-५४०१९९
सुदूरपश्चिम	०५१-५४०१९९
सुदूरपश्चिम	०५१-५४०१९९

बहुमतको शक्ति कसरी सम्हाल्ने ?

जेनजी आन्दोलन र सन्देश

२३ र २४ भदौको जेनजी आन्दोलन रातारात वा अकस्मात् उम्केको होइन । दशकौंदेखि बढ्दै आएको दण्डहीनता, भ्रष्टाचार, गैरनिष्पक्षता र उत्तरदायित्व विहीनता जस्ता गलत शासकीय कमजोरीले आमनागरिक निराशा, हतास र उदास बन्दै गएका थिए । नैराश्यको सागर जेनजी प्रदर्शनको माध्यमबाट विस्फोट भएको हो । आम नागरिकले गर्न नहुने काम नगर, जनताको काम सजिलैसँग विनाकम्पट गरिदिने, घुस नखाइदिने, पारदर्शी र जवाफदेही बना, आफ्नालाई माया नहेर, सबैलाई समान व्यवहार गर भनेका थिए । देशको गति र अवस्था बुझ्नेलाई नेतृत्वको मौका देउ, सत्ता र शक्तिका लागि हुने गरेका घिनलाग्दा म्यूजिकल चेयरको परम्परा अन्त्य गरिदिने, आमनागरिकले प्रश्न उठाउने अधिकार कृपित नगरिदिने भने पनि नागरिकका माग थिए ।

भोजराज पोखरेल

तर, वाक् स्वतन्त्रता नै कृपित हुने गरी सोसल मिडिया बन्द गर्दै सरकार उल्टो गतिमा अघि बढ्यो । अहंकार, अभिमान र दम्पमा चुम्पुको सत्ताने न राज्यका अंगहरूको रिपोर्टिङ सुन्यो, न सञ्चारमाध्यमहरूको खबरदारी पढ्यो, न नागरिक समाजको आवाज नै बुझ्न चाहेको । प्रश्न उठाउने युवाको आवाज सुनेर सुधारको बाटोमा लाग्नुभन्दा तिनको मुख बन्द गरेर नियन्त्रण गर्न सकिन्छ भने गलत सोच सरकारले पाल्यो ।

सामाजिक सञ्जाल बन्द हुँदा त्यसले आगोको फिक्कोको काम गर्‍यो । जनआवाजको विस्फोट भयो । अधिकारको खोजीमा हिँडेका धेरै नागरिक जीवन उत्सर्ग गर्न पुगे । देशले अमूल्य शैतिक, सांस्कृतिक संरचना गुमाउनुपुग्यो । तर, अर्को पाटो भनेको यो आन्दोलनले देशलाई रूपान्तरणको बाटोमा हिँड्न बाध्य गरायो । प्रजातन्त्रिक याताकाथ ५५ वर्षको इतिहासमा प्रत्येक १०-१० वर्षकोमा राजनीतिक परिवर्तन अघि वा पछि घर्केलाको अवस्था छ । परिवर्तनपछिको नेतृत्वले जनचाहना अनुसार काम गर्न नसक्दा सत्तामा पुग्योले त्यही मानवगण फेरि अर्को परिवर्तनको बाटोमा लाग्ने सिलसिला अहिले सम्म चलि रहेको देखिन्छ । यो क्रमभंग कतिले र कसरी हुने हो ? याहा छैन । विगतको ली आन्दोलनले सत्ता मात्र होइन, राजनीतिक प्रणाली र निर्वाचन प्रणालीमा पनि परिवर्तन गरे । तर, यो आन्दोलनको एउटा प्रमुख राजनीतिक महत्त्व के पढ्यो भने यसले न त प्रणाली परिवर्तन वा निर्वाचन प्रणाली परिवर्तनको माग राख्यो । बरु भइरहेको प्रणालीले विकास दिन सक्छ, प्रणाली खराब हैन, पात्र र तिनको प्रवृत्ति देशका लागि प्रमुख बाधक रहेको निष्कर्ष दिने । यो आन्दोलनले २४ घण्टामै सत्ता परिवर्तन गरेर संसारलाई चिन्तक बनायो । तोकिएका सीमित समयभित्रै नेपालले आफ्ना मुद्दा निर्वाचनका माध्यमबाट टुंगो लगाउन सक्छ भने सन्देश पनि यसले दिन सक्थ्यो । हिजोसम्म दलहरूले हतियारका रूपमा प्रयोग गर्दै आएको यवाजलाई आफैँ जुम्पुग्यो । फोहार सक्नु नभई नदीमा हाम फाल्नुपर्ने भने आत्मबोध गरायो । यसले अन्य दलहरूमा पनि

सुधारको दबाव बढ्यो । नेपाली कांग्रेसमा त आफ्नै विद्रोह गरिँदै वैधानिक बाटोबाट युवाले नेतृत्वसमेत लिए । 'बल्लौँ काँचो, बढ्छौँ देश' भन्ने नारासाय चुनावमा होमिए । देशभित्रै र विश्वभर छरिएर रहेको युवापक्ति यो परिवर्तनको बाहक मान्न भनेन, महत्त्वपूर्ण राजकीय मुद्दाविषय निर्वाचनका सबै पाटोमा आफूलाई समाहित गर्‍यो । हिजो 'आई हेट पोलिटिक्स' भन्नु भन्ने सहरीया वा ग्रामीण नवयुवा 'आई लभ पोलिटिक्स' भन्दै आफ्नो गच्छेअनुसार सडक, छलफल, बहस, मतदानमा भाग लिए । उम्मेदवता नै दिए र जिते पनि । **आन्दोलनदेखि निर्वाचनसम्म** आन्दोलनको जगमा हालै सफलतापूर्वक सम्पन्न प्रतिनिधिसभाको निर्वाचनले रूपान्तरणको त्यो बाटोलाई संस्थागत गर्न औपचारिक मान्यता दियो । जेनजी आन्दोलनको मागअनुसार संसद विघटनदेखि उनीहरूकै रोजाइमा छिर्कोईमा छलफल गर्दै सरकार बन्थ्यो । सरकार बनेको केही महिनासम्म देशभित्र अन्याय, जटिलताको भुमरी यथावत् नै थियो । चुनवा हुने/नहुने, भाग लिने/नलिने, शान्ति सुरक्षा कसरी व्यवस्था हुन सक्छ जस्ता अनेक जटिलता आए । अन्ततः सबै पात्रको प्रयासबाट राजनीतिक सुफुसुफको वातावरण बन्थ्यो, देश निर्वाचनमा गयो । यो ठोटो अवधिमा निर्वाचन सम्पन्न गर्न जोडियो थियो । तर, राष्ट्रको अठोट भएपछि समाज छुट्टै भन्ने कुरा नेपालले समयमै सफलतापूर्वक निर्वाचन सम्पन्न गराएर अर्को असल अभ्यासको सन्देश विश्वसामु दिन सक्थ्यो । यो निर्वाचनमा पुराना सबै दलले मात्र होइन, नयाँजन्मबाट कतिपय नयाँ दल खोलेर सहभागी बने । राजनीतिक दलले उम्मेदवारीमा युवालाई प्राथमिकता दिने र जेनजीको कक्षा कुरालाई आ-आफ्नो घोषणापत्रमा समावेश गरेर त्यसप्रति सम्मान गरे । यो कुरा महत्त्वपूर्ण छ । यो निर्वाचनमा प्रचारप्रसार शैलीमा आमूल रूपान्तरण आयो । परम्परागत निर्वाचन अभियानलाई आईटी, एआई, सोसल मिडिया र एल्गोरिदमले प्रतिस्थापन गरे । लामा-लामा लेख, वार्ता, भाषण र घोषणापत्र हैन लिड, सर्दस, टिकटकबाट सृजित भएको बताउने मतदाता धेरै थिए । निर्वाचन अभियानका क्रममा हिसात्मक घटना न्यूनतर रहे । निर्वाचनले प्रोत्साहित गरेको पनि पाइयो । अधिकारी युवाको रोजाइ बलिन शाह समावेश भएको राष्ट्रिय स्वतन्त्र पार्टी गर्‍यो । जेनजी आन्दोलनमा अगुवाइ पत्रिका धेरै युवाले सडक बलियो बनाउने भन्दै प्रतिप्रश्नमा रहने बताए । उनीहरू सुशासन, उत्तरदायित्व खोज्दै खरदारी गरिरहेको देखिन्छ । अहिले पनि युवाले आमनागरिकको प्रतिनिधत्व सार्वाधिकार गर र सुर्खेतकी इतिहास विभक्त बलात्कार र हत्यामा कारवाही गर भन्दै उनीहरू आन्दोलनमा छन् । दलहरूका

संगठनभन्दा 'नेतृत्व र उसको विश्वसनीयता' मतदाताको प्राथमिकतामा परे । युवालगयत अत्यधिक मतदाताको जवाफ हुन्थ्यो, 'यसपालि चेन्ज । मेरो भोट परिवर्तन ।' कुनै राजनीतिक दल, सिद्धान्त र आस्थाभन्दा प्रदर्शनसम्म मुद्दा हुने कुरा स्थापित गर्‍यो । परम्परागत दलले जनताका प्रमुख मुद्दाभन्दा आफ्ना कुरालाई एल्गोरिदममार्फत प्राथमिकता दिएको प्रश्न उठाउने आन्दोलनलाई आफूले अत्यधिक काम अगाडि बढाउन सकेनो छ । खास गरी सभिस डेलिभरलाई प्रविधिसँग जोडेर आमनागरिकले भोन्दै आएका अनेकौँ कठिनाई, फरकबाट मुक्त गरी सहज बनाउने ठूलो अवसर छ । स्थिर सरकारले दिने नीतिगत निरन्तरताले सन्देश दियो । सबैभन्दा महत्त्वपूर्ण कुरा विगतका आन्दोलनले राजनीतिक प्रणाली वा निर्वाचन प्रणाली परिवर्तन गरेका थिए तर यो पटक प्रणाली परिवर्तन हैन यसैबाट जान सकिन्छ भन्ने सन्देश दियो । जेनजी आन्दोलनले 'मतदानको संस्कार'लाई बढायो । साथै युवालाई राजनीतिक सहभागितामा आकर्षण गर्न सक्थ्यो । राज्यको बलुआत्मिक रूपान्तरणको ढोका खोल्थ्यो । हाम्रा राजनीतिक दलहरूमा एउटा महत्त्वपूर्ण गुण छ । दलहरूबीच मतमुद्दा अर्थात् सडक नै मारामार भइरहेको अवस्थामा पनि तुल्यते टुल्यते बनेर बसेर समस्याको निकास निकाल्न सक्दछन् । आपसमा शत्रुताको होइन, प्रतिस्पर्धीको व्यवहार गरिन्छ । धीगुण हाम्रोजस्तै परिवेशका कतिपय देशमा देखिन्छ । यो निर्वाचन परिणामले केही महत्त्वपूर्ण सन्देश दिइएको छ । जस्तो-मिथित निर्वाचन प्रणालीले बहुमत दिन भन्ने भ्रम फिर्को छ । नेपाली नागरिक आफ्नो मतमाथि देश रोजाउने अधिकारको पक्षमा उभिएका छन् । नागरिकले सत्तामा पुग्योलाई मात्र होइन कि, सत्तामा पुगेर सत्ता र शक्तिको दुरुपयोग गर्नेलाई कठोर सजाय दिन सक्छन् भन्ने कुराले पुनः पुष्टि गरेको छ । निर्वाचनमा जाने दलहरूले नेतृत्वमाथि मतदाताले भरोसा र विश्वास गरे भने उनीहरू नीति, कार्यक्रम, सिद्धान्त, घोषणापत्र वा उम्मेदवार के कस्तो छ, त्यसलाई वास्ता नगर्ने देखिनु, नेतृत्वलाई हेरेर मत दिने देखिनु । यो निर्वाचनले अर्को एउटा मापक पनि बसाल्यो- मतदानमा जानुअगावै दलहरूले निर्वाचनपछिको भावी प्रधानमन्त्री को हुने सोको अग्रिम पत्रको रूपमा निर्वाचनले हुने सन्देश दियो । यसको अर्को महत्त्वपूर्ण पाटो भनेको पुनः शक्तिमा रहिरहने चाहना वा फर्कन चाहने कतिपय परम्परागत शक्तिमय निराशा बनायो, किनारामा धकेल्यो । अब नून सरकारका लागि के छु अन्तर ? वर्षौं देखि देशमा जमेर बसेको कुशासनलाई सफा गरेर 'सुशासनको सुपर हाइवे' बनाउने दलको सरकारका

अगाडि ठूलो अवसर रहेको छ । हाइवे बन्थो भने त्यो बाहिर गएर हिँड्न खोज्नेको चाहना रोकिने छ । आफ्ना काम कुरा र व्यवहारबाट समाजमा व्याप्त निराशालाई आशामा बदलेर राष्ट्रनिर्माणको गतिलाई तीव्रता दिने मौका आएको छ । सरकार बनाउने दलले पाएको अत्यधिक बहुमतले संविधान संशोधनबाहेकका राज्य व्यवस्थाका अरु शोधपत्र आफ्नै बहुमतले गर्ने हैसियत राख्नेछ । सुशासन र सेवाप्रवाहमा अत्यधिक रूपमा धेरैएका विद्यमान कानून, नीति, संरचना, प्रक्रिया र प्रणाली मात्र होइन नियुक्तिलाई सकारात्मक रूपमा रूपान्तरण गर्न आफूले बलबुताले सक्नेछ । संस्था पूर्वापत्त बहुमत भएकाले सरकार बनाउन, टिकउन वा कुनै नीति बनाउन गलत किसिमको सम्झौता गर्न नपर्ने सन्देश शाले आफूले चकारात्मक काम अगाडि बढाउन सक्ने छ । खास गरी सभिस डेलिभरलाई प्रविधिसँग जोडेर आमनागरिकले भोन्दै आएका अनेकौँ कठिनाई, फरकबाट मुक्त गरी सहज बनाउने ठूलो अवसर छ । स्थिर सरकारले दिने नीतिगत निरन्तरताले सन्देश दियो । सबैभन्दा महत्त्वपूर्ण कुरा विगतका आन्दोलनले राजनीतिक प्रणाली वा निर्वाचन प्रणाली परिवर्तन गरेका थिए तर यो पटक प्रणाली परिवर्तन हैन यसैबाट जान सकिन्छ भन्ने सन्देश दियो । जेनजी आन्दोलनले 'मतदानको संस्कार'लाई बढायो । साथै युवालाई राजनीतिक सहभागितामा आकर्षण गर्न सक्थ्यो । राज्यको बलुआत्मिक रूपान्तरणको ढोका खोल्थ्यो । हाम्रा राजनीतिक दलहरूमा एउटा महत्त्वपूर्ण गुण छ । दलहरूबीच मतमुद्दा अर्थात् सडक नै मारामार भइरहेको अवस्थामा पनि तुल्यते टुल्यते बनेर बसेर समस्याको निकास निकाल्न सक्दछन् । आपसमा शत्रुताको होइन, प्रतिस्पर्धीको व्यवहार गरिन्छ । धीगुण हाम्रोजस्तै परिवेशका कतिपय देशमा देखिन्छ । यो निर्वाचन परिणामले केही महत्त्वपूर्ण सन्देश दिइएको छ । जस्तो-मिथित निर्वाचन प्रणालीले बहुमत दिन भन्ने भ्रम फिर्को छ । नेपाली नागरिक आफ्नो मतमाथि देश रोजाउने अधिकारको पक्षमा उभिएका छन् । नागरिकले सत्तामा पुग्योलाई मात्र होइन कि, सत्तामा पुगेर सत्ता र शक्तिको दुरुपयोग गर्नेलाई कठोर सजाय दिन सक्छन् भन्ने कुराले पुनः पुष्टि गरेको छ । निर्वाचनमा जाने दलहरूले नेतृत्वमाथि मतदाताले भरोसा र विश्वास गरे भने उनीहरू नीति, कार्यक्रम, सिद्धान्त, घोषणापत्र वा उम्मेदवार के कस्तो छ, त्यसलाई वास्ता नगर्ने देखिनु, नेतृत्वलाई हेरेर मत दिने देखिनु । यो निर्वाचनले अर्को एउटा मापक पनि बसाल्यो- मतदानमा जानुअगावै दलहरूले निर्वाचनपछिको भावी प्रधानमन्त्री को हुने सोको अग्रिम पत्रको रूपमा निर्वाचनले हुने सन्देश दियो । यसको अर्को महत्त्वपूर्ण पाटो भनेको पुनः शक्तिमा रहिरहने चाहना वा फर्कन चाहने कतिपय परम्परागत शक्तिमय निराशा बनायो, किनारामा धकेल्यो । अब नून सरकारका लागि के छु अन्तर ? वर्षौं देखि देशमा जमेर बसेको कुशासनलाई सफा गरेर 'सुशासनको सुपर हाइवे' बनाउने दलको सरकारका

हाथो राजनीतिक संस्कार जटिल र खट्टेनभन्नेछ । घरभित्रै वा बाहिर त्यसको व्यवस्थापन त्यति सहज हुन पनि सक्छ । जनताको उल्टो चालना र राज्यको ध्यान, श्रोत, भ्रष्टाचार र मानसिकताबीचको ठूलो खाडल छ । यसको प्राथमिकीकरण र व्यवस्थापन त्यति सहज हुनु सक्छ । बहुमतको सरकारले कतिपय अवस्थामा सन्तुलन र नियन्त्रणका लागि बनाइएका संसललाई कमजोर बनाएर सत्ता कब्जा गर्न प्रवृत्ति देखिन्छ । बहुमतको सरकार त्यस दिशाबाट टाढै रहन सक्नेछ । त्यसका विद्यमान अंग र दलीयकरणले घिलघिलो बनेको राज्य संरचनाले कसो हदसम्म साथ र भर दिने हुन् ? उनीहरूमा रूपान्तरणको क्रम कतिले हुन्छ हुन सक्छ ? भनाइ छ 'शक्तिले बढेर बनाउँछ र अत्यधिक शक्तिले भन्नु धेरै भ्रष्ट बनाउँछ ।' यसबाट कुन हदसम्म आफूलाई बचाउन सक्छ, त्यसले ठूलो महत्त्व राख्नेछ । सरकारले 'विनर देवस अल' (सबै जित्नेले नै लिने) को बाटो लिने वा सबैलाई समेटेर सहभागिताको बाटोमा जाने विकल्प कुन लिने ? असल राजनीतिक संस्कार भइनसकेको र दलहरू संस्थागत भइनसकेको हाम्रो जस्तो अवस्थामा अत्यधिक बहुमतको व्यवस्थापन निकै चुनौतीपूर्ण हुन सक्छ ।

नवसाइन खबर डटकम

गोप : अद्यायमा ध्यान केन्द्रित नहोला। आफ्नो शक्ति श्रम वा बुद्धि बख्नु नपर्नेछ।
सूच : समाजमा लोकप्रियता बढाउने छ। व्यापार व्यवसायमा राम्रो नाम कमाउनेछ।
विशुद्ध : वैदेशिक यात्राको प्रक्रिया अघि बढ्नेछ। उन्हाे गर हुने सम्भावना छ।
कर्मठ : आजका नयाँ शोहर फेला पर्नेछ। उल्लाहकथन र रमाइलो देखिनेछ।
निहा : व्यवसायमा समस्या काम पूरा नहुनाले अप्पराधको सामना गर्नुपर्नेछ।
कन्या : अनुसूचित परिणाम आउनेछ। जीवनसाथीको कुरालाई महत्त्व दिनुहोस्।

रुवा : खर्चमा नियन्त्रण राख्नुहोस्। आफ्नाहरूको समस्यामा विचारा रहनेछ।
शुभ : सन्तानको प्राप्तिमा मत उत्पन्न हुनेछ। योजनाहरू पूरा हुनेछ।
शुभ : मामलाहरूमा सलता मिलेछ। निर्धारित लक्ष्य सम्पन्न पुरा गर्ने सकिनेछ।
मन्द : सामाजिक काममा सहभागिता बढ्नेछ। उल्लाहकथन र रमाइलो देखिनेछ।
कृष्ण : भोजनको आनन्द मिल्ला। सलत नहुनाले अप्पराधको सामना गर्नुपर्नेछ। वा सलित्य कलामा निखार आउनेछ।

देउवास बुधवार ५४००४३
लायन अर्था ५४००४३
मिडिकल अस्पताल ५४००४३
कानिपुर ट्रेडिङ इन्डिया ०५१-५४००४३
आँखा अस्पताल पल्लामा ०५१-५४००४३
रामपुर अस्पताल ०५१-५४००४३
एम्बुलेंस सेवा
रेटोरी क्लब बुधवार ०५१-५४००४३
निगो क्लब अरु रामगढ ०५१-५४००४३
देउवास बुधवार ०५१-५४००४३
सुदूरपश्चिम ०५१-५४००४३
पारसी ०५१-५४००४३
देउवास बुधवार ०५१-५४००४३
देउवास बुधवार ०५१-५४००४३

देउवास अर्कोभिन् ०५१-५४००४३
देउवास अर्कोभिन् ०५१-५४००४३
देउवास अर्कोभिन् ०५१-५४००४३
देउवास अर्कोभिन् ०५१-५४००४३
देउवास अर्कोभिन् ०५१-५४००४३
देउवास अर्कोभिन् ०५१-५४००४३
देउवास अर्कोभिन् ०५१-५४००४३
देउवास अर्कोभिन् ०५१-५४००४३
देउवास अर्कोभिन् ०५१-५४००४३
देउवास अर्कोभिन् ०५१-५४००४३

कृषि

कुखुरापालनमा फड्को: वार्षिक ८७ अर्बको कारोबार

नेपालको कृषि क्षेत्रमा कुखुरापालन व्यवसायले फड्किलो दशकमा एउटा ठूलो आर्थिक क्रान्तिको स्वरूप लिएको छ । राष्ट्रिय तथा राज्यकार्यलयले शुक्रबार सार्वजनिक गरेको 'नेपाल व्यावसायिक कुखुरापालन सर्वेक्षण २०८१/८२' को फड्किलो प्रतिवेदनले नेपालको कुखुरापालन व्यवसाय परम्परागत निर्वाहमूली प्रणालीबाट पूर्णतः व्यावसायिकतातर्फ रूपान्तरण भएको तथ्यलाई उजागर गरेको हो । प्रतिवेदनअनुसार नेपालका ७७ मध्ये ७५ जिल्लामा व्यावसायिक कुखुरापालन विस्तार भएको छ भने यस क्षेत्रले वार्षिक ८६ अर्ब रूपैयाँभन्दा बढीको प्रत्यक्ष आर्थिक कारोबार गर्दै हजारौँलाई रोजगारी प्रदान गरेको छ । हिमालदेखि तराईसम्म फैलिएको यो व्यवसायले मुलुकलाई मासु र अण्डामा आत्मनिर्भर बनाउन मात्र होइन, शिक्षित युवा र महिलाहरूलाई उच्चमालिनामा जोड्न समेत महत्त्वपूर्ण भूमिका खेलेको देखिएको छ ।

केवल उत्पादनमा मात्र सीमित छैन, यसले नेपालको रोजगारी समस्या समाधानमा पनि ठूलो गुन लगाएको सर्वेक्षणले देखाएको छ । सार्वजनिक प्रतिवेदनअनुसार देशभरका व्यावसायिक कुखुरा फर्महरूमा कुल ६३ हजार ८ सय ८१ जना व्यक्तिहरू प्रत्यक्ष रूपमा काम गरिरहेका छन् । यसमा ३७ हजार ३ सय ४७ जना पुरुष र २६ हजार ५ सय ३४ जना महिला आवद्ध छन् । यसमा व्यवसायमा संलग्न कुल जनशक्तिमध्ये ८१ प्रतिशत स्वरोजगार वा परिवारिक श्रममा आधारित छन् । अर्थात् यस क्षेत्रले हजारौँ परिवारलाई आफ्नै घर-आँगनमा उच्चमालिना प्रदान गरेको छ । बाँकी १९ प्रतिशत मात्र तलमी कर्मचारीका रूपमा कार्यरत छन् । यसले कुखुरापालन क्षेत्रलाई एउटा भरपर्दो स्वरोजगारीको माध्यमका रूपमा स्थापित गरेको छ ।

महिला उद्यमी र शिक्षित युवाहरूको भाग्यपूर्ण: नेपालको परम्परागत सोचलाई तोड्दै कुखुरापालन व्यवसायमा महिलाहरूको स्वामित्व र नेतृत्व उदाहरणीय रूपमा बढिरहेको छ । सर्वेक्षणअनुसार देशभरका कुल व्यावसायिक फर्महरूमध्ये २०.५ प्रतिशतको स्वामित्व महिलाहरूको हातमा छ । विशेषगरी कोशी र कर्णाली प्रदेशमा महिला उद्यमीहरूको उपस्थिति औसतभन्दा बढी देखिएको छ । सर्वेक्षण प्रतिवेदन अनुसार यो व्यवसाय अब लेभपड नगरेकाहरूको मात्र पेसा रहेन । कुखुरापालनमा आवद्ध व्यावसायीहरूमध्ये ५२.२ प्रतिशतले माध्यमिक तह (कक्षा ९-१२) सम्मको शिक्षा हासिल गरेका छन् भने ९.४ प्रतिशत उच्चमहोत्तर स्नातक वा सोभन्दा माथिल्लो तह उत्तीर्ण गरेका छन् । शिक्षित युवाहरू यस क्षेत्रमा प्रवेश गर्दा आधुनिक प्रविधि, वैज्ञानिक पद्धति र व्यवस्थापकीय सीपको प्रयोग बढ्न थालेको छ, जसले उत्पादनको गुणस्तरमा समेत सुधार ल्याएको छ । चल्ता उत्पादनमा बागमतीको बर्चस्व नेपालमा कुखुरापालन व्यवसायलाई आवश्यक पर्ने चर्चलाको उत्पादनमा मुलुक आत्मनिर्भरताको नजिक छ । देशभर १ सय १८ वटा व्यावसायिक ह्याचरीहरू सञ्चालनमा छन् । जसले वार्षिक २० करोडभन्दा बढी चल्लाहरू उत्पादन गर्दछन् । चल्ता उत्पादनबाट मात्र वार्षिक १० अर्ब २२ करोड रूपैयाँको कारोबार हुने गरेको छ । तथ्याङ्कअनुसार उत्पादित चल्तामध्ये ७३ प्रतिशत ब्राइलर जातका छन् भने बाँकी लेयर्स र अन्य जातका छन् । चल्ता उत्पादनको मुख्य केन्द्रका रूपमा पनि बागमती प्रदेश नै रहेको छ । जहाँबाट उत्पादित चल्ताहरू देशभरका अन्य प्रदेशहरूमा ढुवानी हुने गरेका छन् । कर्पेट हाउसको होइन, साना ल्यागनकाको भन्दा व्यावसाय नेपालमा कुखुरापालन व्यवसाय ब्यक्तिगत र साना ल्यागनकाको भन्दा बढीको

हुरीका कारण केरामा क्षति

हुरीका कारण केराखेतीमा क्षति पुगेको छ । यही चैत २ गतेको हुरीले ४ चार करोडभन्दा बढीको केरामा क्षति भएको प्रारम्भिक तथ्याङ्क आएको छ । राष्ट्रिय कृषि आधुनिकीकरण कार्यक्रम कार्यान्वयन इकाइ चितवनका प्रमुख महेश रेग्मीका अनुसार बुधबार र बिहीबार दुई दिनसम्म केराखेतीमा क्षति पुगेका क्षेत्रहरूको अनुगमन गरिएको छ । सो क्रममा २० वटा फार्ममा अनुगमन गरिएको उनले बताए । हुरीले भरतपुर महानगरपालिकाको वडा नं ७ र २३, रत्ननगर नगरपालिका ४, १२ र १४, बैरहनी नगरपालिकाको वडा नं १३, कालिकाको वडा नं २ देखि ५ सम्मका क्षेत्रमा बढी क्षति पुऱ्याएको छ । रेग्मीका अनुसार बगानमा एक प्रतिशतदेखि ८८ प्रतिशतसम्म क्षति भएको देखिएको छ । उनले भने "एउटा फार्ममा ८८ प्रतिशत क्षति भएको पायो । सबैको अवस्था त्यस्तो छैन ।" हुरीले मालभोग केरामा ठूलो क्षति पुगेको छ । मालभोग केरामा ७८ प्रतिशत र जीनान केरामा २२ प्रतिशत क्षति भएको उहाँले जानकारी दिए । समग्रमा ४३ दशमलव ३५ प्रतिशत केरामा क्षति भएको उनले बताए । कार्यालयमा एक हजार ८०० हेक्टरमा लगाइएको केरा सूचीकृत गरिएको छ । केरा सुपरजोन

चितवनका संयोजक विष्णुहरिले भने, "केराखेतीको विमा सुरु हुने समय छिलो हुने भएकाले पनि किसान मर्कामा परेका छन् ।" किसानले क्षतिपूर्तिसमेत पाउन कठिन हुँदा अर्कै समस्या हुने गरेको उनले बताए । उनकाअनुसार गत वर्षको क्षतिपूर्ति रकम अहिलेसम्म किसानले पाउन सकेका छैनन् । अहिलेको क्षतिपूर्ति त कहिले पाउने हो थाहा नभएको उनले बताए । अहिलेसम्म जिल्लामा केराखेती गरेका किसानले ४ चार करोडको क्षतिपूर्ति माग गर्दै विमा कम्पनीमा निवेदन बुझाएको उनले बताए । थप निवेदन

आउने क्रममा रहेको र क्षतिपयले विमा नगरेकाले यकीत कतिपय आउन समय लाग्ने बताए । चितवन केरा उत्पादन सैका अध्यक्ष धनराज महतो यही चैत २ गते आएको हुरीका कारण जिल्लामा लगाइएको मालभोग केरामा ठूलो क्षति पुगेको छ । अहिले जिल्लामा दुई हजार हेक्टर क्षेत्रफलमा व्यावसायिक केराखेती हुँदै आएको छ । केरा सुपरजोनका रूपमा जिल्लामा काम हुँदै आएको बताउँदै उहाँले हुरीका कारण क्षति भयो भन्ने विषयमा सैले तथ्याङ्क सङ्कलन गरिरहेको बताए । -**राजव**

७५ जिल्लामा विस्तार: कर्मा पुग्यो कुखुरापालन ?

नेपालका विकट हिमाली जिल्लाहरू मनाङ र मुस्ताङ बाहेक अन्य सबै ७५ जिल्लाहरूमा व्यावसायिक रूपमा कुखुरापालन भइरहेको सर्वेक्षणले देखाएको छ । हाल देशभर २२ हजार ९ सय २८ वटा व्यावसायिक कुखुरा फर्महरू सञ्चालनमा रहेका छन् । सर्वेक्षणले नेपालको ग्रामीण र अर्धहरी अर्धनगरी कुखुरापालनको पहिलो प्रभावलाई पुष्टि गर्ने जनाएको छ । भौगोलिक अवस्थितिका आधारमा बागमती प्रदेश कुखुरापालनको 'हब' बनेको छ । देशभरका कुल फर्महरूमध्ये ३४.५ प्रतिशत अर्थात् ७ हजार ८ सय ९२ वटा फर्महरू बागमती प्रदेशमा मात्रै छन् । काठमाडौँ उपत्यका र आसपासका जिल्लाहरूमा रहेको उच्च माग र बजारको सहज पहुँचका कारण बागमती प्रदेश यस क्षेत्रमा अग्रणी देखिएको सर्वेक्षणले देखाएको छ । यद्यपि तथ्याङ्कले अर्को एउटा रोचक पक्ष पनि बाहिर ल्याएको छ सुदूरपश्चिम प्रदेशमा देखिएको उत्पादनजनक वृद्धि । २०७२ को तुलनामा २०८२ सम्म आधुनिक सुदूरपश्चिममा कुखुरा फर्महरूको सङ्ख्यामा ६१.८ प्रतिशतले वृद्धि भएको छ । हाल त्यहाँ १ हजार ८ सय १ वटा फर्महरू सञ्चालनमा छन् ।

६० वर्षको मासु र १५ वर्षको अण्डा नेपालको कुखुरापालन क्षेत्रले गर्ने आर्थिक योगदान राष्ट्रिय अर्थतन्त्रका लागि निकै महत्त्वपूर्ण देखिएको छ । सर्वेक्षण प्रतिवेदन अनुसार गत एक वर्षमा मात्र नेपालमा ६० अर्ब ९६ करोड २८ लाख ७६ हजार ३१६ रूपैयाँ बराबरको कुखुराको मासु बिक्री भएको छ । यो तथ्याङ्कले नेपालीको आन्तमा कुखुराको मासुको बढ्दो खपत र यसको मागलाई स्पष्ट पार्छ । मासुका अतिरिक्त अण्डा उत्पादनबाट पनि ठूलो आम्दानी भइरहेको छ । अण्डा बिक्रीबाट वार्षिक १४ अर्ब ८ करोड रूपैयाँ बराबरको कारोबार भएको छ । यस्तै चल्ता बिक्रीबाट १० अर्ब २२ करोड रूपैयाँको कारोबार भएको सर्वेक्षणले देखाएको छ । मासु अण्डा र चल्ता मात्र होइन, कुखुराको मासु (सूनी) को बिक्रीबाट समेत किसानहरूले वार्षिक १ अर्ब ९३ लाख ४१ हजार रूपैयाँ आम्दानी गर्ने गरेका छन् । यसरी हेर्दा नेपालको कुखुरापालन क्षेत्रले वार्षिक ८७ अर्ब ८ करोड रूपैयाँको आर्थिक चक्र निर्माण गरेको देखिन्छ । रोजगारीको बलियो आधार ६३ हजार परिवारको जीविकोपार्जन कुखुरापालन व्यवसाय

महिला उद्यमी र शिक्षित युवाहरूको

भाग्यपूर्ण: नेपालको परम्परागत सोचलाई तोड्दै कुखुरापालन व्यवसायमा महिलाहरूको स्वामित्व र नेतृत्व उदाहरणीय रूपमा बढिरहेको छ । सर्वेक्षणअनुसार देशभरका कुल व्यावसायिक फर्महरूमध्ये २०.५ प्रतिशतको स्वामित्व महिलाहरूको हातमा छ । विशेषगरी कोशी र कर्णाली प्रदेशमा महिला उद्यमीहरूको उपस्थिति औसतभन्दा बढी देखिएको छ । सर्वेक्षण प्रतिवेदन अनुसार यो व्यवसाय अब लेभपड नगरेकाहरूको मात्र पेसा रहेन । कुखुरापालनमा आवद्ध व्यावसायीहरूमध्ये ५२.२ प्रतिशतले माध्यमिक तह (कक्षा ९-१२) सम्मको शिक्षा हासिल गरेका छन् भने ९.४ प्रतिशत उच्चमहोत्तर स्नातक वा सोभन्दा माथिल्लो तह उत्तीर्ण गरेका छन् । शिक्षित युवाहरू यस क्षेत्रमा प्रवेश गर्दा आधुनिक प्रविधि, वैज्ञानिक पद्धति र व्यवस्थापकीय सीपको प्रयोग बढ्न थालेको छ, जसले उत्पादनको गुणस्तरमा समेत सुधार ल्याएको छ । चल्ता उत्पादनमा बागमतीको बर्चस्व नेपालमा कुखुरापालन व्यवसायलाई आवश्यक पर्ने चर्चलाको उत्पादनमा मुलुक आत्मनिर्भरताको नजिक छ । देशभर १ सय १८ वटा व्यावसायिक ह्याचरीहरू सञ्चालनमा छन् । जसले वार्षिक २० करोडभन्दा बढी चल्ताहरू उत्पादन गर्दछन् । चल्ता उत्पादनबाट मात्र वार्षिक १० अर्ब २२ करोड रूपैयाँको कारोबार हुने गरेको छ । तथ्याङ्कअनुसार उत्पादित चल्तामध्ये ७३ प्रतिशत ब्राइलर जातका छन् भने बाँकी लेयर्स र अन्य जातका छन् । चल्ता उत्पादनको मुख्य केन्द्रका रूपमा पनि बागमती प्रदेश नै रहेको छ । जहाँबाट उत्पादित चल्ताहरू देशभरका अन्य प्रदेशहरूमा ढुवानी हुने गरेका छन् । कर्पेट हाउसको होइन, साना ल्यागनकाको भन्दा व्यावसाय नेपालमा कुखुरापालन व्यवसाय ब्यक्तिगत र साना ल्यागनकाको भन्दा बढीको

प्रतिवेदनले देखाएको छ । देशभरका ९८ प्रतिशतभन्दा बढी फर्म ब्यक्तिगत वा परिवारिक स्वामित्वमा सञ्चालित छन् । सार्केदारामा सञ्चालित फर्महरू केवल एक प्रतिशत छन् भने प्राइभेट लिमिटेड कम्पनीका रूपमा दर्ता भएका फर्महरूको सङ्ख्या एक प्रतिशतभन्दा कम छ । यसले ठुला कर्पेट घरानाहरू भन्दा पनि सर्वसाधारण किसानहरूको ठुलो लगानी र मिहिनेत यस क्षेत्रमा रहेको प्रष्ट पार्छ । व्यवसाय सञ्चालनका लागि पुँजीको जोहो गर्न ३७.३ प्रतिशत फर्महरूले विभिन्न वित्तीय संस्थाबाट २२ प्रतिशतले सहकारीहरूबाट कर्जा लिएका छन् । अर्कै पनि १० हजारभन्दा बढी फर्महरूले थप ऋणको आवश्यकता महसुस गरेका छन् । विशेषगरी खोँ विस्तार र दाना खरिदका लागि पुँजी अभाव मुख्य चुनौतीका रूपमा छ । **रोग, विमा र बजार बचाव** उत्पादनजनक तथ्याङ्कहरूका बिच कुखुरापालन व्यवसायमा सुर्गे गम्भीर चुनौती पनि देखिएका छन् । सर्वेक्षणले देखाएअनुसार ५१.२ प्रतिशत फर्म कुनै न कुनै प्रकारको रोगको प्रकोपबाट प्रभावित भएका छन् । कर्णाली प्रदेशमा त ९१ प्रतिशतभन्दा बढी फर्महरूमा क्षति पुगेको छ । रोगका कारण कुखुरा मर्दा किसानहरूले करोडौँको क्षति बेहोर्नुपरेको छ । यस्तो जोखिमबिच पनि विमाको पहुँच भने अत्यन्तै दयनीय छ । देशभरका कुल फर्महरूमध्ये केवल ४.१ प्रतिशतले मात्र विमा गरेका छन् । ९५ प्रतिशतभन्दा बढी किसान अर्कै पनि विमाको दायरा बाहिरै रहनुले यो व्यवसायलाई अत्यधिक जोखिमपूर्ण बनाएको छ । विमा गरेका किसानहरूले पनि दावी भुक्तानी प्रक्रिया फन्कितले भएको गुनासो गर्ने गरेका छन् । अर्कोतर्फ ४५ प्रतिशत व्यवसायीहरूले बजारको अभावलाई आफ्नो मुख्य समस्याका रूपमा औल्याएका छन् । उत्पादनको उचित मूल्य नपाउनु, बिचौलियाहरूको चर्चखेल र बजारमा हुने उतारचढावका कारण किसानहरू मारमा पर्ने गरेका छन् । सरकारले न्यूनतम समर्थन मूल्य तोक्न नसक्दा र बजार व्यवस्थापनमा ध्यान नहिँदा धेरै किसानहरू ऋणको बोझमा थिपिने र व्यवसायबाट पलायन हुने अवस्थामा पुगेका छन् । राष्ट्रिय तथ्याङ्क कार्यालयको यो सर्वेक्षणले नेपालको कुखुरापालन क्षेत्रलाई एउटा ठूलो आर्थिक शक्तिका रूपमा चिनाएको देखिएको छ । सर्वेक्षण प्रतिवेदनले व्यवसायको दिगोपनका लागि राज्यले तत्काल केही कदम चाल्नुपर्ने आवश्यकता देखिएको छ । व्यवसायीहरूले सहनियत दरमा कर्जा, सहज विमा प्रक्रिया, प्रभावकारी बजार व्यवस्थापन र दाना तथा चल्ताको गुणस्तर परीक्षणमा कडाइ गर्न माग गरेका छन् । -**रातोपाटी डटकम**

लिलाम बढाबढको सूचना

(प्रथम पटक प्रकाशित मिति २०८२/१२/८)

कृषि विकास बैक.लि तानसेन शाखामा रहेका बैकको प्रयोजनमा नयाँएका उपशोधल अनुसारका सामानहरू जे जस्तो अवस्थामा जहाँ छन् सोही अवस्थामा लिलाम बढाबढ गरी बिक्री गर्नु पर्ने भएकोले इच्छुक व्यक्ति वा फर्मले तोकिएको दिन वा सो दिन बिदा परेमा त्यसको भोलीपट्ट कार्यालय खुलेको दिन तपशिलमा उल्लेखित शर्तहरूको अधिनमा रहि लिलाम बढाबढ हुने भएकोले सम्बन्धित सबैको जानकारीका लागि यो सूचना प्रकाशित गरिएको छ ।

लिलाम बिक्री गरिने सामानहरूको सलीन विवरण

क्र.स	सामानको विवरण	परिमाण
१	फाइल क्याबिनेट स्टिल	थान ५
२	काठको दराज	थान ३
३	दराज स्टिल ठूलो	थान ६
४	दराज स्टिल सानो	थान १
५	टैबल	थान ५
६	काउन्टर तथा फर्निचर सामानहरू	विभिन्न
७	कम्प्युटर, प्रिन्टर, मोनिटर, सर्वर, पड्या, स्टेपलाईजर, नोट काउन्टिङ मेसिन	विभिन्न
८	यु.पि.एस, ट्याडी	विभिन्न
९	प्यान्स, क्यानार, क्यामेरा, चेक राईटर आदी	विभिन्न
१०	अन्य विविध संपत्ति	विभिन्न

माथी उल्लेखित सम्पूर्ण सामानहरूको न्यूनतम लिलामी विक्रि मूल्य रु.२,५०,०००/- (दुई लाख पचास हजार रूपैयाँ मात्र) हुने छ ।

सामान लिलाम हुने स्थान: कृषि विकास बैक लि.शाखा कार्यालय तानसेन पाल्पा ।

लिलाम बढाबढ हुने मिति: लिलाम बढाबढको सूचना दैनिक पत्रिकामा प्रथम पटक प्रकाशित भएको मिति १६ (सोही) दिन र सो दिन बिदा परेमा बिदाको भोलीपट्ट ।

लिलाम बढाबढ हुने समय: दिनको ११:०० बजे देखि २:३० बजे सम्म

शर्तहरू

- उपरोक्त अनुसारका कम्प्युटर, यु. पि. एस. प्रिन्टर, तथा अन्य सामानहरू तथा फर्निचर आदी सामानहरू जे जस्तो अवस्थामा छन् सोही अवस्थामा एकमुष्ट उठाई लानुपर्ने छ ।
- माथी उल्लेखित सामानहरूको न्यूनतम मूल्यको १० प्रतिशत रकम धरौटी स्वरुप सोही दिनको ११ बजे देखि १२:३० बजे भित्रमा नगद जम्मा गर्नु पर्ने छ । धरौटी रकम सामान्यतया ३ (तीन) दिन पछि मात्र फिर्ता हुनेछ ।
- लिलाम बढाबढ हुँदा आफूले सकार गरेको सम्पूर्ण रकम ७ (सात) दिन भित्र दाखिला गरी सकार गरिएका सम्पूर्ण सामानहरू उठाई लगी सक्नुपर्ने छ । तोकिएको अवधि भित्र उक्त सामानहरू नउठाई बैक जवाफदेही हुने छैन ।
- लिलाममा आफूले बोलेको रकममा बढी बोलवालालाई उक्त सामानहरू दिने वा नदिने अधिकार यस बैकमा निहित रहने छ । साथै पहिलो बढी मूल्य रकम डाक बोल्ने व्यक्तिले उक्त सामानहरू तोकिएको समयवधि भित्र नलगेमा धरौटी बापत जम्मा गरेको रकम फिर्ता हुने छैन र दोस्रो बढी रकम डाक बोल्ने व्यक्ति/फर्मलाई नियमानुसार उक्त सामानहरू लैजान दिनु सकिने छ ।
- सो लिलाम गरिने सामानहरू हेर्न चाहेमा लिलाम बढाबढ हुने मिति १ दिन अगाडि कार्यालय समय भित्र यस कार्यालयको परिसरमा आएर हेर्न सकिनेछ । साथै थप जानकारीको लागि कार्यालय समयभित्र यस कार्यालयमा सम्पर्क राख्न सकिने छ ।
- लिलाम बिक्री गरिने सामानहरूको विवरण यस कार्यालयको सूचना पाटीमा समेत टाँस गरिएको छ ।

कृषि विकास बैक.लि
तानसेन, पाल्पा

फोन नं ०७५-५२२५५०/५२०९४२, मो.८२८५७०६५२५६

